

Dagsorden

MØDEDATO: 25. november 2019
TID: Kl. 10:00 – 11:00
STED: Rådhuset - Udvalgsværelse F., 2. sal vær. 13
MØDEDELTAGERE: Medlemmerne af HovedMED

Referat HovedMED den 25. november 2019

Navn	Stilling	Repræsenteret for:
Nina Eg Hansen	Adm. direktør	Direktionen, formand
Tine Kock Nielsen	Kontorchef	Kontoret for Organisationsudvikling (KfO)
Janne Bech Jensen	Områdechef	Center for Rusmiddelbehandling
Helle Hummelgaard	Forstander	BBU, Frederiksholm
Marie P. Vithen	Fællestillidsrepræsentant	FTF (DS)
Linda Svendsen	Fællestillidsrepræsentant	LO (HK Kommunal), næstformand
Susanne Winsløw	Fællestillidsrepræsentant	LO (FOA-SOSU)
Kim Mosegaard	Fællestillidsrepræsentant	AC (DJØF)
Henning Jarlskov	Arbejds miljørepræsentant	Stabene indenfor SOF
Glenn F. Andersen	Arbejds miljørepræsentant	Borgercenter Hjemmepleje
Pia Andersen	Arbejds miljørepræsentant	Myndighedsområderne indenfor: BCV, BCH, BBU
Lars Petersen	Organisations- og medarbejderrepræsentant	LO (SL)
Helle Haslund	Organisations- og medarbejderrepræsentant	LO (LFS)
Afbud:		
Mikkel Boje	Direktør	Direktionen

26. november 2019

Sagsnummer
2019-0309585

Dokumentnummer
2019-0309585-2

Organisationsudvikling
Bernstorffsgade 17
1577 København V

EAN-nummer
5798009679536

Navn	Stilling	Repræsenteret for:
Søren Skydsgaard	Direktør	Direktionen
Lasse F. Steenland	Borgercenterchef	Borgercenter Handicap
Camilla Arent	Centerchef	Den Sociale Hjemmepleje
Eughtina Birke- dahl	Fællestillidsrepræsentant	FTF (DSR)
Christian Dupont	Institutionsleder	BCH, Nærumgård
Natasja Ljungbeck Hansen	Arbejdsmiljørepræsentant	Udførerområderne indenfor: BCV, BCH, BBU
Christiane Clausen	Arbejdsmiljøkoordinator	Kontoret for Organisations- udvikling (KFO)
Jack Cassina	Arbejdsmiljørepræsentant	Udførerområderne indenfor: BCV, BCH, BBU
<u>Gæster</u>		
Mahtab Rahimi	Tillidsrepræsentant	Psykologhuset for Børn og Unge
Sven Bjerre	Borgercenterchef	Borgercenter Børn og Unge

Dagsorden

1. Godkendelse af dagsorden

2. Drøftelse af omorganisering af Psykologhuset og Suhmsgade Familiebehandling - medindflydelse

Punktet omhandler drøftelse af decentralisering af opgaverne i Psykologhuset og Suhmsgade Familiebehandling til de fem familiehus under borgercenterets myndighedsenheder.

3. Meddelelser

4. Eventuelt

Referat

1. Godkendelse af dagsorden

Dagsordenen blev godkendt.

2. Drøftelse af omorganisering af PsykologHuset og Suhmsgade Familiebehandling

Nina Eg Hansen orienterer kort om sagen og byder velkommen til tilidsrepræsentant Mahtab Rahimi fra PsykologHuset samt borgercenterchef Sven Bjerre. Som udgangspunkt kunne sagen være blevet behandlet i BorgercenterMED, men det er besluttet, at sagen skal forelægges borgmesteren, hvorfor sagen drøftes i HovedMED.

Der er flere hensyn, der skal tages i betragtning i forhold til, at opgaverne i PsykologHuset og Suhmsgade Familiebehandling decentraliseres til de fem familiehuse under borgercenterets myndighedsenheder. Man styrker det tværfaglige samarbejde og sikrer en helhedsorienteret indsats i forhold til familien. Samtidig skal man finde en model, hvor man opretholder de nødvendige specialiseringer.

Sven Bjerre tilføjer, at der er to primære hensyn. Det første hensyn handler om, at hvis indsatserne over for børnene skal virke, skal fagligheden i forhold til familiebehandling og psykologbehandling være i samspil, og udfordringen er, at det er vanskeligt at sikre koordination af familie- og psykologbehandlingen og få denne sammenhæng til at fungere. Det vurderes, at dette bedst vil ske ved en fokuseret indsats i de fem familiehuse, hvor der også vil være psykologer tilknyttet.

Det andet hensyn er i forhold til driften. Der har været usikkerhed omkring økonomien bag familiehusene, og i hvor høj grad familiehusene blev brugt. Denne usikkerhed har blandt andet bevirket, at familiehusene har mistet en del medarbejdere de sidste tre år. Der har desuden været store udsving i efterspørgslen på psykologer i PsykologHuset. Dette sammenholdt med høj personaleomsætning har givet periodevise ventelister, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Det vurderes, at stabiliteten sikres bedst muligt med omorganiseringen til de fem familiehuse.

Sven Bjerre fortæller, at nogle af de væsentligste indvendinger imod omorganiseringen omhandler bevarelse af specialer samt lokaleudfordringer. Sven Bjerre deler bekymringen i forhold til udfordringerne med fastholdelse af specialer. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som kigger på, hvilke specialer der er vigtige at opretholde samt grundlaget for en eventuel aftalemodel i forhold til kapacitetsudfordringerne. Overgrebsområdet kommer til at blive rammefinansieret fremadrettet, da området er sårbart, hvorved specialet holdes samlet, og derigennem sikres det, at man ikke mister kompetencerne

på området. Dette kan ligeledes forekomme i forhold til andre specialer.

Sven Bjerre tilføjer, at udfordringer med egnede lokalefaciliteter søges løst lokalt i familiehusene.

Nina Eg Hansen supplerer, at familiehusene ikke er små enheder, hvilket mindsker risikoen for afspecialisering. Eksempelvis kan familiehuset på Amager størrelsesmæssigt sammenlignes med Odense, hvor de er specialiserede indenfor de samme områder.

Helle Haslund udtrykker et ønske om en uddybning af udfordringerne i forhold til Suhmsgade Familiebehandling.

Sven Bjerre svarer, at Suhmsgade varetager nogle dele af den specialiserede familiebehandling. Suhmsgade arbejder tværfagligt med psykologer og familiebehandlere, som er ønsket med familiehusene fremadrettet. Det kan i denne sammenhæng virke modsætningsfyldt, at Suhmsgade foreslås omorganiseret til de fem familiehuse, men det er tiltænkt, at familiehusene skal varetage den koordinerende tværfaglige familiebehandling. Når familiehusene får de samme muligheder som Suhmsgade, vil de opbygge de samme fagligheder i eget hus i stedet for at købe denne faglighed i Suhmsgade. Man vil på sigt risikere, at efterspørgslen falder og Suhmsgade, som konsekvens heraf, vil miste kapacitet med de heraf afledte personalemæssige udfordringer.

Sven Bjerre tilføjer, at der også er en udfordring med fastholdelse af specialiseringen inden for området med små børn, som foregår i Suhmsgade. Der er andre specialiseringsbehov, som der skal tages hensyn til, men dette behandles i arbejdsgruppen, som forventer at komme med en udmelding den 3. december 2019.

Mahtab Rahimi tilføjer, at medlemmerne tilkendegiver, at de ikke kan genkende de samme udfordringer med det tværfaglige og helhedsorienterede samarbejde. Resultatet af de beskrevne udfordringer er en konsekvens af indførelsen af BUM-modellen for nogle år siden. BUM-modellen bevirker, at samarbejdet med især sagsbehandlere er fokuseret omkring økonomi og indsatsmodeller, fremfor hvad der fagligt giver bedst mening i forhold til borgerens bedste. Inden indførelsen af BUM-modellen var driften i PsykologHuset stabil med normal personaleomsætning og sygefravær. Det indtryk, man står tilbage med, er, at løsningen på indførelsen af en fejlagtig økonomi-model er, at PsykologHuset nedlægges.

Mahtab Rahimi supplerer, at man bør bevare specialet og psykologfagligheden og fokusere på de områder, hvor det tværfaglige samarbejde og den helhedsorienterede indsats kan blive bedre i stedet for

at nedlægge PsykologHuset. Det giver god mening, at psykologerne kommer hurtigere ind i sagerne og har et tættere samarbejde med sagsbehandlerne i forhold til visitationsprocesserne. Medlemmerne kan ikke se, at løsningen på udfordringerne er at omorganisere psykologerne til de fem familiehuse med den risiko, at de monofaglige specialer udvandes. Medlemmernes forslag er, at PsykologHuset bevares på samme lokalitet, og det tiltænkes, at psykologerne er mere tilstede i familiehuse, f.eks. i forbindelse med de visiterende møder sammen med sagsbehandleren.

Nina Eg Hansen supplerer, at inden etableringen af PsykologHuset, sad psykologerne sammen med familie- og sagsbehandlerne, hvilket var en velfungerende model.

Marie P. Vithen anfægter ikke udfordringen med monofaglighed og specialiseringen, men dengang man valgte at flytte psykologerne væk fra hver enkelt enhed og samle dem i Psykologhuset, var anken, at det tværfaglige ville forsvinde. Centraliseringen betød, at afstanden til borgeren og sagsbehandleren blev større. Med den her tiltænkte omorganisering imødekommer man denne udfordring og styrker tværfagligheden, hvilket sagsbehandlerne imødekommer.

Nina Eg Hansen supplerer, at der er et politisk ønske om en øget tværfaglighed og en helhedsorienteret indsats, men udfordringen er, hvorledes dette sker, uden at det påvirker specialiseringen.

Helle Haslund nævner, at der tidligere har været drøftelser om BUM og den økonomiske styringsmodel i forhold til udfører- og myndighedsområdet. Borgercentre blev blandt andet etableret for at styrke kommunikationen mellem udfører- og myndighedsområdet, og mindske den ulige konkurrence imellem dem internt og i forhold til det private. Borgercentre skulle gøre op med denne skævvridning og uligheden, hvilket ikke er sket.

Helle Haslund tilføjer, at det virker som om, at omorganiseringen af Suhmsgade sker i slipstrømmen på beslutningen om at omorganisere PsykologHuset. I Suhmsgade er man specialiserede og har et godt samarbejde med myndighedsområdet. Desuden har Suhmsgade gode resultater med at afslutte sager, som har været åbne i meget lang tid. Det er medarbejdersidens bekymring, at omorganiseringen kommer til at bevirke, at medarbejderne søger væk.

Helle Haslund tilføjer, at når man kigger på, hvad der giver mening på sigt for et givent område, bør man kigge mere langsigtet med inddragelse af medarbejderne fra de fem familiehuse, Suhmsgade og PsykologHuset. Det er opfattelsen, at medarbejderne ikke er blevet inddraget i processen, i forhold til hvad der kunne give mening

på tværs. I relation hertil spørger Helle Haslund ind til, hvem der er repræsenteret i arbejdsgruppen?

Helle Haslund nævner, at medarbejdersiden ligeledes er bekymrede for specialiseringen i forhold til psykologernes koordinerende rolle og deres opgave med at skabe en ny kultur i familiehuse. Desuden er der en bekymring i forhold til sikre et netværk med monofaglige sparringsmuligheder både for psykologerne, men også for pædagogerne. Tværfagligheden er god, men der skal også være udviklingsmuligheder i forhold til en specialisering.

Nina Eg Hansen medgiver, at omorganiseringen af Suhmsgade ligger i slipstrømmen af beslutningen om omorganiseringen af PsykologHuset, og det er et forsøg på at tænke langsigtet.

I relation til drøftelsen om det økonomiske perspektiv i forhold til udfører- og myndighedsområdet er det korrekt, at etableringen af borgercentre netop skulle bygge bro mellem disse.

Helle Haslund supplerer, at det er en skævvridning, at myndighedscentre også varetager udføreropgaver i stedet for kun at varetage myndighedsopgaver.

Nina Eg Hansen tilkendegiver, at det er en udfordring. Hvordan undgår man for meget bureaukrati, når man ønsker en bestemt udførermodel?

Sven Bjerre svarer på spørgsmålet om, hvem arbejdsgruppen består af. Ledere fra PsykologHuset og Suhmsgade har været med i arbejdsgruppen fra starten af. Det har desuden været tanken, at arbejdsgruppen skulle suppleres af medarbejdere, når sagen var længere i proces. Arbejdsgruppen arbejder med forskellige scenarier. I forhold til Suhmsgade er der forslag om, at medarbejderne deles op i to grupper med fokus på den faglig specialisering i forbindelse med omorganisering til familiehuse. Derved bevares faglighed og sammenhæng.

Det er tiltænkt, at psykologerne skal have en koordinerende funktion på tværs af byen i forhold til psykolog- og familiebehandlerområdet. Den tværgående fagligt koordinerede funktion skal desuden sikre en ensartet psykologfaglig ydelse og understøtte kompetenceudviklingen. Det er desuden tiltænkt, at der skal være et psykologfagligt netværk på tværs af de fem familiehuse.

Mahtab Rahimi tilføjer, at hun var med, da PsykologHuset blev etableret i sin tid. De psykologer, som tidligere sad ude i centrene, oplever, at de er blevet dygtigere af at sidde sammen med andre psykologer. Det er dog vigtigt i denne sammenhæng at pointere, at

psykologerne er enige i vigtigheden af det tværfaglige samarbejde. Drøftelsen her går på, om den skal vægtes på denne måde på bekostning af psykologfagligheden, eller om der findes andre og bedre måder at skabe øget tværfaglighed, uden at det koster på monofagligheden.

Den tværfaglige, helhedsorienterede indsats, som også er en del af Traumeprojektet, er psykologerne positive over for, som de altid har været. Pakkerne i vores nyeste indsatsmodel, herunder Traumeprojektet, har medført et mere begrænset økonomisk fokus i valg af rette indsats til borgerne.

Mahtab Rahimi nævner desuden, at mange af de psykologer, der sidder ude i enhederne, får en konsulentfunktion i forhold til opkvalificering af andres faglighed, uden at der er fokus på opkvalificering af psykologernes faglighed. Denne opkvalificering af psykologernes faglighed sker blandt andet ved sparring med kollegaer inden for samme specialiseringsområde. Psykologerne er ikke i tvivl om, at der udføres en masse fagligt kompetent arbejde i Familiehusene, men deler man psykologerne op i fem, mister man den psykologfaglige specialisering og opkvalificering.

Mahtab Rahimi supplerer, at hvis psykologerne bliver opdelt, vil man risikere, at specialerne og den psykologfaglige specialisering udvandes. Hvis man vil bevare specialerne, således at borgerne får den rette hjælp, vil enhederne alligevel skulle sende borgerne på tværs af byen og købe ydelser hos hinanden, og så kan man lige så godt bevare PsykologHuset. Nogle af de enheder, som under rammefinansieringen brugte PsykologHuset mest, holdt op med at bruge vores ydelser, da BUM blev indført. De brugte i stedet gratis leverandører i MY-regi, som familiehusene og støttekontaktpersoner. PsykologHusets ledelse forsøgte ad flere omgange at gøre opmærksom på det problematiske i, at de faglige indsatser i den grad skulle styres af økonomien. Psykologerne henstiller igen til, at man vender tilbage til en rammefinansieret model, så økonomien ikke skal være det styrende i valg af hjælp til borgerne.

Nina Eg Hansen tilføjer, at virkeligheden desværre er sådan, at der er meget begrænsede ressourcer, og at det er forvaltningens opgave, at sikre den bedst mulige behandling indenfor disse rammer. Nina Eg Hansen spørger ind til, hvordan man kan tilgodese de forskellige behov – f.eks. i forhold til monofaglighed og netværk.

Sven Bjerre svarer, at psykologfagligheden bliver en intern ydelse, idet den kommer ind i familiehusene, og derved opnår monofagligheden en vis beskyttelse. Man arbejder på at lave en aftalebaseret model, som ikke udelukkende er baseret på BUM eller en aktivitetsbaseret model, hvor den forventede kapacitet aftales på

ledelsesniveau og fastlægges fra årets begyndelse. Derved får man et overblik over, hvilke ydelser der skal tilkøbes. Dette er mest af hensyn til de tilbuddene på udførerområdet, så de opnår en vis sikkerhed for, at kapacitetsbehovet er det rette.

Mahtab Rahimi tilføjer, at den primære bekymring er udvanding af specialer og den psykologfaglige specialisering. Dette kan mindskes ved gode supervisionsvilkår og efteruddannelsesmuligheder. De til tænkte lokalefaciliteter i form af storrumskontor og samtalerum, med de udfordringer der er med mødebookning mv., vækker bekymring blandt medlemmerne. Det vil være en stærk forringelse af arbejdsvilkårene i forhold til terapiforløbene, da der bør være et særskilt terapirum. Såfremt psykologerne kommer med i arbejdsgruppen, vil dette blandt andet blive bragt frem.

Helle Haslund spørger ind til, hvornår udfører- og myndighedsområdet bliver ligestillet økonomisk i forhold til den konkurrenceforvridning, der er i dag.

Nina Eg Hansen svarer, at en del af løsningen i forhold til de nævnte økonomiske udfordringer er den aftalebaserede model.

3. Meddelelser

Ingen bemærkninger.

4. Eventuelt

Ingen bemærkninger.